

полека лека покорили и самы-ты Бритты, и основали въ Британиј седмь англо-саксонски владовища. (Кентъ, Суссексъ, Нортумберландъ и др.)

Прѣемници-ти Валентинианови носили само царскж титлж; тѣхъ турили на прѣстола и сваляли главатари-ти на наемнж-тж германскж войскж, които были станжли като владалци на Италиј. Най-сетнѣ единъ отъ тыя войводы, *Одоакрѣ*, накаралъ послѣдний римский царь *Ромула Августула*, да ся отрече отъ прѣстола, и ся нарекъ самъ царь на Италиј въ 476 г слѣдъ Хр. Тая година ся брои въ историј-тж година на Падането на Западно-то Римско царство.

Источноготско царство. Одоакръ не владаль много врѣмѧ Италиј: той ся принудилъ да устѣпши мѣсто-то си другому, на единъ по-силенъ германский войводж, сир. на Источноготский царь Теодориха Великаго.

Византийский царь ся ималъ за правъ наследникъ на сваленый Ромула Августула, и съ славж устѣпилъ това наследство на Теодориха, защото искалъ да истика Источни-ты Готы изъ краини-ты на Византийско-то царство. (Тии ся были заселили между Дунава и Адриатическо море). Источноготский царь ся вдигнжалъ на бой токо-речи съ всички си народъ: той повелъ до 200,000 души, които могли да носятъ оружю; слѣдъ тѣхъ вървяли на кола жены и дѣца. Слѣдъ мжно прѣминуване прѣзъ источни-ты Алпийски планини. Источни-ти Готи сѣзали въ Сѣвернї Италиј. Одоакръ ся затворалъ въ ягкж Равенна, и юнашки ся бранилъ тамъ три години; нѣ гладъ го накаралъ да ся прѣдаде (493 год.) Цѣла Италиј ся покорила на Теодориха, който така основалъ тамъ Источноготско царство.

Теодорихъ Великий повече отъ 30 години умно и здраво управялъ Источно-то Готско царство. Нѣ всичко-то му заѣгане да примиря Италиянци-ты съ Готи-ты останжло напраздно. Италиянци-ти глядали на завоевателе-ты си, като на варвары и еретици. Трѣбва да забѣлѣжимъ, че християнетво-то ся веке было распро-